

Udtalelser, at man fra alle Sider er enig i, at dette Forslag bør fremmes, og at der derigennem bør tilvejebringes Besparelser i nogenlunde det Omfang, som her er bragt i Forslag. At der selvfølgelig kan være et og andet, man ønsker ændret, visse Rettelser, man ønsker foretaget, kan jeg kun finde rimeligt. Her er Tale om et Omraade, hvor man kan skønne forskelligt paa de forskellige Punkter, og jeg er selvfølgelig for mit Vedkommende rede til at forhandle derom i et eventuelt kommende Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup pegede paa den Omstændighed, at der for de lokale Dyrskuers Vedkommende her var foretaget Nedsættelser, som han regnede til at udgøre ikke mindre end 37 pCt. af det hidtilværende Tilskud, og han udtalte, at det var den største procentvise Besparelse, han endnu havde fundet noget Sted. Jeg tror gerne, det ærede Medlem kan have Ret i, at Dyrskuerne her kommer til at staa som det Omraade, hvor der er foreslaaet den største procentvise Nedsættelse af Bevillingen; men det er ikke sket ved en Fejltagelse; det har virkelig ogsaa været Hensigten, at naar vi skulde til at foretage Besparelser indenfor Landbrugsministeriets Budget, saa var Dyrskuerne et af de Omraader, hvor Besparelser maatte kunne gennemføres i betydeligt Omfang. Heri ligger ikke, at vi fra Landbrugsministeriets Side anser Dyrskuerne for at være mindre betydningsfulde end andre Foranstaltninger eller mindre betydningsfulde i Dag, end de f. Eks. var for 10—20 Aar siden. Tværtimod er det min Opfattelse, at Dyrskuerne er et aldeles uundværligt Led i Rækken af Foranstaltninger til Husdyravlens Forbedring. Jeg vilde slet ikke kunne tænke mig, hvorledes vort Arbejde for Husdyravlens Fremgang skulde kunne fremmes, dersom Dyrskuerne forsvandt og denne aarlig tilbagevendende Konkurrence mellem de bedste Avlsdyr ikke fandt Sted. Man maa nemlig huske paa, at i Husdyravlen er det i Regelen kun nogle faa Dyr, der betegner Fremskridtet. Jeg vilde altsaa ikke kunne tænke mig, hvorledes dette Arbejde skulde kunde fortsættes, hvis vi ikke vedblev at holde Dyrskuer. Men naar der desuagtet er foreslaaet en saa betydelig Nedsættelse af Statens Tilskud til Dyrskuepræmier — der har nemlig aldrig være givet Statstilskud til Afholdelse af Dyrskuer, men kun til Præmiering —, saa er det, og det maa man erindre sig, fordi Dyrskuer gennemgaaende er indtægtgivende, saa at de Organisationer, de Foreninger, der foranstalter Dyrskuer, meget ofte har en betydelig Indtægt deraf. Ganske vist kan

det hænde, at de faar Udgifter, at et Dyrskue giver Tab, men gennemgaaende har de afholdte Dyrskuer givet de paagældende Foreninger Indtægt, og man maa derfor formode, at selv om Staten indskrænker sit Bidrag til Præmier noget, vil disse Dyrskuer alligevel kunne afholdes, ogsaa i samme Omfang som hidtil, uden at økonomiske Hindringer stiller sig i Vejen derfor. Dertil kommer, at under de rent foreløbige Forhandlinger, jeg har haft med en snævrere Kreds af Repræsentanter for det praktiske Husdyrbrugsarbejde, var man enig om at henlede min Opmærksomhed paa, at det Punkt, hvor man indenfor de ledende Husdyravleres Kreds helst saa Besparelser, naar Besparelser skulde foretages — det var selvfølgelig ikke deres Ønske, men jeg maa dog sige, at de meget villigt gik ind paa og viste fuld Forstaaelse af, at Besparelser var nødvendige —, det var Dyrskuerne, og da navnlig de lokale Landboforeningers Dyrskuer. Derfor er den procentvise Nedsættelse her i dette Tilfælde saa betydelig, som den er.

Men der er jo andre Omraader, hvor Nedsættelsen er mindre, der er endogsaa enkelte Omraader, hvor der er en Forhøjelse, og det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen har Ret i, at taget under eet er den samlede Nedsættelse kun godt og vel 10 pCt. eller deromkring. Men det har ogsaa hele Tiden været min Hensigt ved Udarbejdelsen af dette Forslag ikke blot at foretage Besparelser, men ogsaa at foretage en vis Omlægning af Bevillingerne, saaledes at man paa de Punkter, hvor der kunde spares mere, satte Bevillingerne stærkt ned for saa at anvende en Del deraf paa Omraader, hvor det var ønskeligt at bruge noget mere, end der hidtil har været ydet.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup pegede paa, at Husdyrbrugskonsulenterne havde faaet en Forhøjelse fra 150 000 Kr. til 185 000 Kr., og det er jo ganske rigtigt, men jeg maa heroverfor sige, at det ikke har været Ministeriets Hensigt, at der skulde anvendes mere til Husdyrbrugskonsulenter end tidligere. Naar der her er foreslaaet en Forøgelse af Bevillingen med 35 000 Kr., skyldes det i Virkeligheden en Fejl fra Ministeriets Side ved Udarbejdelsen af Budgettet, saa selv om vi slet ikke havde foretaget Ændringer i Husdyrloven, vilde jeg ganske sikkert have været nødt til at gaa til Finansudvalget og bede det om paa Finansloven at forhøje Beløbet 150 000 Kr. til 185 000 Kr., idet den kalkulatoriske Bevilling efter de Regnskaber, der foreligger, kunde formodes at ville medføre en Udgift